

te, at vi kommer med det her konkrete forslag. Vi er også meget glade for at kunne fornemme, at der blandt Folketingets partier er en meget stor forståelse for, at der skal skabes en anden udvikling. Derfor kan jeg også godt med det samme tilkendegive, at vi gerne vil bidrage med flere forslag til regelforenkling og afbureaukratisering, også på et mere overordnet niveau.

I dag bidrager vi med et konkret forslag, som er grydeklart til at blive omsat til handling. Vi er nemlig i en situation, hvor vi rent faktisk mener at bureaukratiseringen har taget overhånd. Der bliver brugt alt for mange ressourcer på papirusseri og afrapportering, og de analyser, der er lavet undervejs, fortæller jo netop også, at kerneopgaverne er under pres på grund af den tid, der nu skal gå med at lave bureaukrati, afrapportering, evaluering m.v. i forbindelse med alle vores opgaver. Der er for os ingen tvivl om, at vi til alle områder skal have udbredt, at vi får igangsat et arbejde, der medvirker til en helt anden udvikling, der kan sikre, at medarbejderne får arbejdsglæden tilbage og de kommer til at opleve, at vi tør bruge deres professionelle tilgang til arbejdet.

Jeg vil med hensyn til det konkrete forslag sige, at vi er af den opfattelse, at det i bund og grund taler for sig selv. Jeg kan også af reaktionen i dag fornemme, at der også er ret mange andre, der synes det. Det eksempel, vi fremdrager, er et konkret eksempel fra Hjørring Kommune, og baggrunden for, at bl.a. jeg er involveret i den her diskussion, er, at jeg har bevæget mig på det kommunale plan og har oplevet, hvad reglerne betyder. Derfor byder vi konkret ind med et positivt element. Det er sådan, det skal forstås, og der er faktisk penge at spare. Jeg kan da med det samme bekræfte over for fru Line Barfod, at når vi er så optaget af at spare på administrationen, er det, fordi kerneopgaverne skal varetages bedre.

Vi er også af den opfattelse, at vi på denne måde kan være med til at skabe mere velfærd, og vi synes, at kommunerne har brug for den her lettelse. Jeg synes også, at det med det samme er nødvendigt at sige, at når det kan lade sig gøre at skabe en totalløsning for private virksomheder på det her område, må det da også kunne lade sig gøre på det offentlige. Og der er altså velfærd i at fjerne bureaukrati.

Jeg vil lige kort kommentere nogle af de bemærkninger, der er kommet undervejs. Først bemærkningerne fra ministeren, som siger tak for forslaget, og siger, at vi er kommet langt. Mini-

steren skal vide, at vi faktisk har respekt for det. Jeg vil så også sige, at vi altså ikke har nogen totalløsning for det offentlige, men vi har det for det private, og kunne vi så ikke være enige om, at det er vores mål? Jeg bliver så lidt ked af det, når ministeren siger, at vi ikke skal komme her med enkeltforslag, for jeg oplever i høj grad, at det er den sædvanlige politiske måde at afvise et forslag på, når man ikke kan finde andre gode begrundelser. For hvis vi nu var kommet med et meget overordnet forslag, ville ministeren måske have spurgt: Hvorfor kommer I ikke med nogen konkrete forslag? Derfor er jeg altså nødt til at sige, at jeg og SF vil forlange, at man går sagligt ind i alle de her diskussioner. Jeg vil også godt have lov til at sige, at hvis nu ministeren var lidt mere rund – og her tænker jeg ikke i kropslig størrelse, jeg tænker i måden at modtage tingene på – ville ministeren have sagt: Det her ligger i fin forlængelse af, hvad vi kan have et ønske om; det vil vi gerne tage med ind i det videre arbejde. Så kunne vi have samledes om det på den måde. Jeg vil også sige, at det synes jeg bestemt stadig væk ministeren skal overveje.

Jeg vil godt om de socialdemokratiske meldinger sige, at de var meget positive, at vi er glade for dem, at vi deler Socialdemokraternes bekymring for, hvad der sker med de syge, og at vi meget gerne vil være med til at bearbejde den problemstilling.

Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti kan se fornuften i forslaget. Der kan så være nogle gode grunde til, at de siger, at de ikke lige kan sige ja til vores forslag, men det afgørende for os er heller ikke, om man kan sige ja til vores forslag. Det afgørende er, om det kan blive omsat til handling. Så må der for vores skyld, havde jeg nær sagt, stå alle mulige andre som dem, der udfører det. Så vi betragter det som en fremstrakt hånd, og sådan betragter vi også den konservative tilkendegivelse. Jeg er selvfølgelig også lidt ked af, at De Konservative vælger at sige, at de heller ikke er så meget for enkeltforslag, men at tingene skal ses i en helhed. Jeg er indstillet på at følge med i diskussionen så langt, at vi da gerne gør det her enkeltforslag til en del af en helhed, hvis det er det, der skal til.

Så skal jeg sige, at vi synes, at det her forslag er så oplagt, at der burde kunne findes en løsning, og at vi er indstillet på at få det omsat til handling enten i løbet af den videre behandling eller ved, at ministeren f.eks. siger, at det indgår i arbejdet. Vi har så et klart ønske om, at der skal